

Политиката е дарба. Тя е нещо което не винаги носи пари и щастие, тя е едно призвание и да излезеш от нея означава да дезертираш от своето природно или божествено предназначение, така да се каже. Така коментира историкът ***Андрей Пантев*** *книгата на* ***Симеон Василев***
"Десетилетието".

Какво е прозрял Симеон Василев в новата си книга и с какво ще бъде ценна тя за хората?

Тази книга ще бъде ценна най-вече с това, че проследява една приемственост - от предишната епоха към съвременната и евентуално към бъдещето. Книгата ще бъде полезна с това, че не се отдава на изкушението да борави само с крайности, а да намери една средна, константна величина в политическото стопанското и културното развитие на съвременния свят. "Десетилетието" ще ни помогне да видим не само значимостта на отделните политически дейци или трайността на политическите явления, които са анализирани там, но и значимостта на самия автор журналист, който стои като равен с равни в една аналитична статия или в пряко личностно интервю.

Симеон Василев казва, че политиците никога не са готови да излязат от властта.

Ако приемем, че политиката е професия, вероятно пилотът или лекарят също не би искал да напусне своята. В това отношение прави чест на Василев, че не прави от политиците неудачни тарикати, които иначе не биха могли да се изявят в други обществени области, а намеква, че политиката е дарба. Тя е нещо което не винаги носи пари и щастие, тя е едно призвание и да излезеш от нея означава да дезертираш от своето природно или божествено предназначение, така да се каже. Той показва на българските читатели, че да си политик не е начин на изява поради липса на друга. Затова казваме по някой път, в това отношение, че политиката не се осъществява от истински интелектуалци, дотолкова доколкото в политиката има такъв прагматизъм при който интелектът е пречка за нейното осъществяване.

От 11 септември 2001 г. насам светът се промени много. Само през последната една година мнозина от управляващите паднаха от власт. Някои като Кадафи бяха дори убити от собствения си народ. Какво ни чака?

Чака ни една постоянна взаимна намеса в онова което наричаме вътрешни работи на определена държава или нация. Тревогата е дали тези промени, които се осъществяват и с външна помощ, целят само смъкването на диктаторите или обсебването на онези стопански суровини, които притежават управляваните от диктатори географски райони и държави.
Една промяна е стойностна и невъзвратима, когато дава на отделния човек повече, отколкото формалните процедури, в които вече постепенно се превръща самата демократична система на управление.